

No. 91 — 16
Çarşamba 30 Haziran
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Teslis Tarihi: 1922
Telgraf: Aydede — İstanbul
Telefon: 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİSLAR

Bizi nakavt eden boksör

Yeni Ticaret Bakanı diyor ki :
— Zahirde bakarsanız işler hakikaten çok ve memurlar bu işin altından çıkamıyor görünmektedir. Fakat evrakın hakiki mahiyetine bakılınca yarısından fazlasının kırtasiyecilik ve lüzumsuz formalitenin doğurduğu evrak olduğu ve açık konuşmak lâzımgelirse memur mesaisinin günde 3 saati aşmadığı görülür...

Bakanı bu sarıh beyanatından dolayı tebrik ederiz. Vaziyeti gerçekten iyi kavramış. Sayın hükümet adamı sözlerine sunu da ilâve ediyor :

— Ben bu zihniyetle mücadele edeceğim!..

Hüsnü niyetine şüphe yok. Lâkin şahsi kudreti o işi halle yetmez. Kabinenin aldığı kararlar ise kifayetsizdir.

Kırtasiyeciliğin asıl büyük felâketi kendisiyle mücadele niyetinde bulunanları da az sonra bunalıp mücadele edemeyecek takatsiz hale sokmasıdır.

Biliriz, hem kendi başımızdan geçti, hem de başkalarında gördük : Genç iradeli bir Bakan ilk günlerinde kırtasiyeciliğe karşı ateş püskürür, ateş açar.

— Onun başını ezmeliyim! Ezeceğim!

Gibi kararlar alır. Kararlarında gayet samimidir. Fakat kırtasiyecilik öyle mel'unca kök salmış ve etrafına sayısız sürgün türetmiş bir aylangoz ağacı ve bir ayırık otudur ki Okjias'ın ahırlarını temizliyen Herkül bile hakkından gelemez.

Memurlar müthiş bir sevkül-ceyş hareketiyle yeni Bakanı evrak desteleri, yığınları ehramları Himalayaları ile muhasara ederler; nefes alacak delik bırakmazlar. Ne sorsa, ne istese, elini nereye uzatsa kâğıttan tel örgüler ve beton kulelerle çevrilir; şaşkına döner.

Kâğıt! Kâğıt! Kâğıt!

Dosya! Dosya! Dosya!

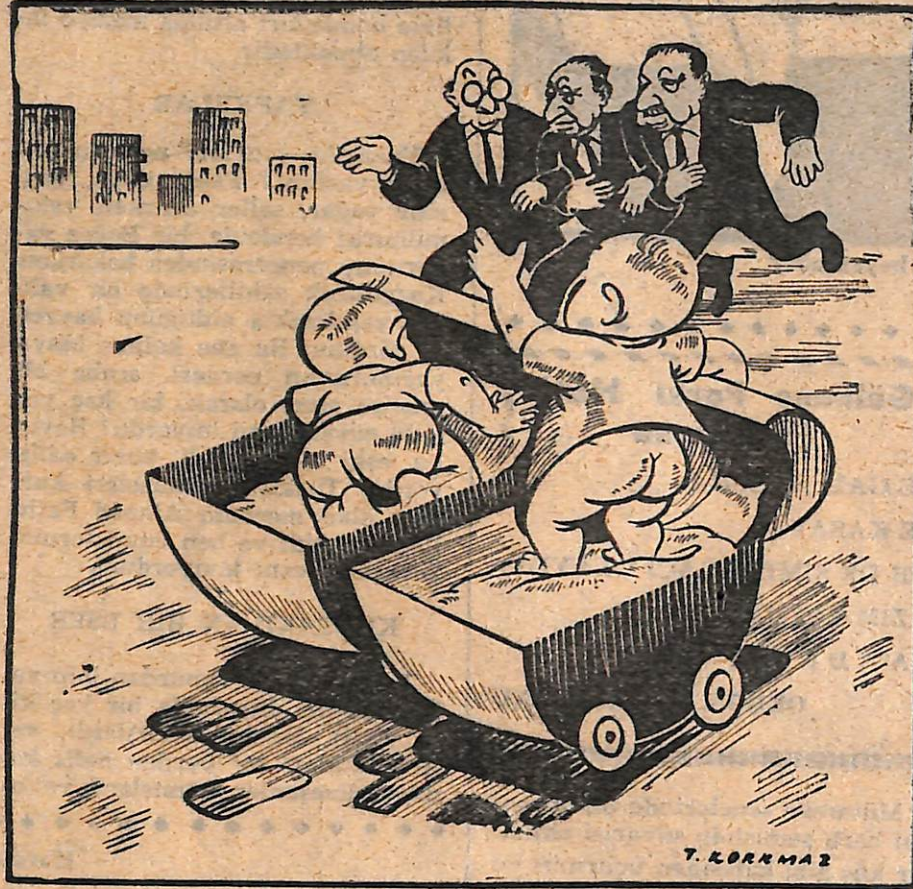
Formalite! Formalite! Formalite!

Bazan dört paralık bir pul meselesi için biriken evrak yanyana yapıstırılrsa bizim Bağdat caddesi kadar boy atar!

Hele birkaç hafta geçsin, Ticaret Bakanının önüne evrak tınazlar gibi yığılınca bu azimli zatin de kol-tuzauna yığılıp kalmasından korkulur.

Kırtasiyecilik ne hain bir illet-

Parti liderleri mitinglerde halkın sırtında taşıyor

— İşte, bak! Biz de büyüdüğümüz zaman bu adamları sırtımızda taşıyacağız!

İttihatçı miktarı

Süleyman Nazif Bey, İttihatçıları hicv için, bir gün, âdeti veçhile başkasına atfen şu fıkrayı anlattı :

— Bir baba oğluna Osmanlı tarihinde kaç tane Selim var diye sormuş, oğlu (Üç) diye cevap vermiş. Ya kaç tane Abdülhamit vardır, diye sorunca oğlu (İki) demiş. O zaman babası itiraz etmiş :

— İşte bunu bilemedin. İttihat ve Terakki merkez-i umumiisinde kaç tane aza varsa okadar Abdülhamit vardır!..

tir! Mikroplarını hasmının kanına karıştırdı mı gizli sıtma gibi başlar yavaş yavaş táb ve tuvanını kesmeğe!

Yumruklarını sinsi sinsi, sessiz sadasız, farketirmeden, acısını duyurmadan rakibinin kafasına, gözüne, kulak tozuna, burun kemerine, her tarafına mütemadiyen indiren gizli ve şeytanî boksör, kırtasiyeciliktir.

Asırlardan beri yumruklarını yemekten kurtulamadık. Hele son yıllarda darbelerini öyle azıttı ki galiba nakavt olduk da sersemliği tesiriyle henüz farkına varmış değiliz!

AYDEDE

Basiretçi Ali Efendi ve Basiret

Ali Suavi vakası üzerine (Basiret) gazetesi kapatıldı, sahibi "Basiretçi" lakabıyla maruf Ali efendi kaymakamlıkla taşraya gönderildi. 1908 inkılabı üzerine İstanbul'a gelip (Basiret) i yeniden çıkarmaya başladı. Fakat, sermayesi olmadığından bir kaç sayı çıkardıktan sonra kendisi kapamağa mecbur oldu. Eski arkadaşları bundan müteessir olarak :

— Yazık oldu, dediler, şu "Basiret" i yaşatamadınız!

Ali efendi tevekkülle başını salladı :

— Bizde, dedi, basiret olsa, beş on kuruşu bir araya toplar, (Basiret) i çıkarmaya ihtiyac duymazdık!

O derece değil!

Bir adam borsada büyük bir servet kaybeder. Aklını oynatır. Ertesi günü birisi, arkadaşına sorar :

— "Bari borçlarını verdi mi?,"

— "Aklını oynattı amma borcunu verecek derecede değil!..

Yarab ne eksilirdi...

★ Yıllardır yeri bir türlü tesbit edilemeyen (Adalet Sarayı) için şimdi de Beyazıttaki Askerî Tıbbiyenin behçesine bitişik arsa münasip görülür gibi olmuş; incelemelere başlanmış.

Ne dersiniz? Acaba Adalet Sarayı mı daha evvel yapılacak, yoksa Bolu davası mı önce bitecek? Bahse girişelim mi?

★ Gazetelerde bir gürültüdür gidiyor : Raman dağında petrol var mı, yok mu?

Hani bir tekerleme vardır : — Anahtar nerede? — Suya düştü! — Su nerede? — İnek içti! — İnek nerede? — Dağa kaçtı! — Dağ nerede? — Yandı kül oldu!.. İşte tam bu tekerlemenin sonunda olduğu gibi : — Vay benim köse sakalım!

★ Bayar'a hakaret eden ziraat memuru 3 ay hapse mahkûm oldu. Mükâfatını görmek ümidiyle tek parti usulünün avdetini bekliye-dursun... "Bir gün Tarım Bakanı olurum,, diye tatlı hülyalara dalar.

★ D. P. lideri "Millete verdiğimiz sözü isbat için iktidarı istiyoruz!,, dedi. Dile kolay!

★ Porsuk barajı inşaatında yapılan yolsuz hareket... Tuhaf şey... Baraj denildi mi yolsuz hareket şart halini aldı!

★ Ticaret Bakanlığının kasaplık canlı hayvan ve kaşar peyniri ihracına müsaade etmesi üzerine hayvan ve kaşar fiyatlarında hemen bir yükselme başlamıştır.

Sabık Bakan ve hükümet adamları "Ayarlarız, yükselme olmaz!,, demişlerdi, Haniya? "Olmaz, olmaz deme; olmaz, olmaz!,, hele ihrac kararı verilince fiyat yükselmesi bahsinde oluyacaklar olur.

Yarab ne eksilirdi deryayı hikmetinden
Ya dehre gelmeseydim ya aklım olmasaydı,

Cumartesi — Çarşamba

YIKICILAR

Osmanlı İmparatorluğunun meydana getirdiği büyük servetlerin eserleri, aynı zamanda sivil mimarimizin güzel birer örnekleri, o zamanın içtimai hayatının birer tetkik membarları idiler. İmparatorluk ile bu servetler tarihe karıştı, eserleri bir müddet kaldı, yeni zenginler bir sahte modernizm peşinde ve gösteriş olsun diye apartıman merakına kapıldılar. Halbuki, apartıman, lüks işi değil, harcı âlem işidir. Bizden gayri bütün dünyada, apartıman da oturan zengin yok gibidir.

Şimdi, Osmanlı İmparatorluğunun köşkleri, yalıları, yıkıcıların ellerine düşmüştür ve mazi, zevksizliğin, cehaletin, kıymet bilmezliğin bombaları altında maziye inkılâp etmektedir.

YAPICILAR

Yukarıki satırları ne münasebetle yazdım! Pazar günü, yağmur yağar, seller akarken, rakımlıhuruf bendeniz, bir Boğaz vapurunun penceresinden bakarken, Kuzguncuk sahillerinde bir yalının yapılmakta olduğunu hayretle gördüm. Bu geç kalmış Mayıs yağmurunun perdesi, acaba bir mucize eseri olarak, bir kaç yüz sene evveline mi iniyordu? Havır, bu, eski bir yalı idi, tamir ediliyordu, Türkiyede müzeleri kurmuş olan merhum Ahmed Fethi Paşaya aitti ve ben onun torunu Şevket Mocanı tanıyordum.

KURTARILAN BİR ESER

Kuzguncukta vapurdan inip yalıya gittim. Etrafında bir kaç kişi vardı. Bunlar yıkıcılardı, yeni yıktıkları bir yerden nefis kapılar, döşemeler satmışlardı ve, a-

— Gemi batmadan evvel başladığım hikâyemi bitireyim. Çok güleceksin!

“Fransız” karikatürü

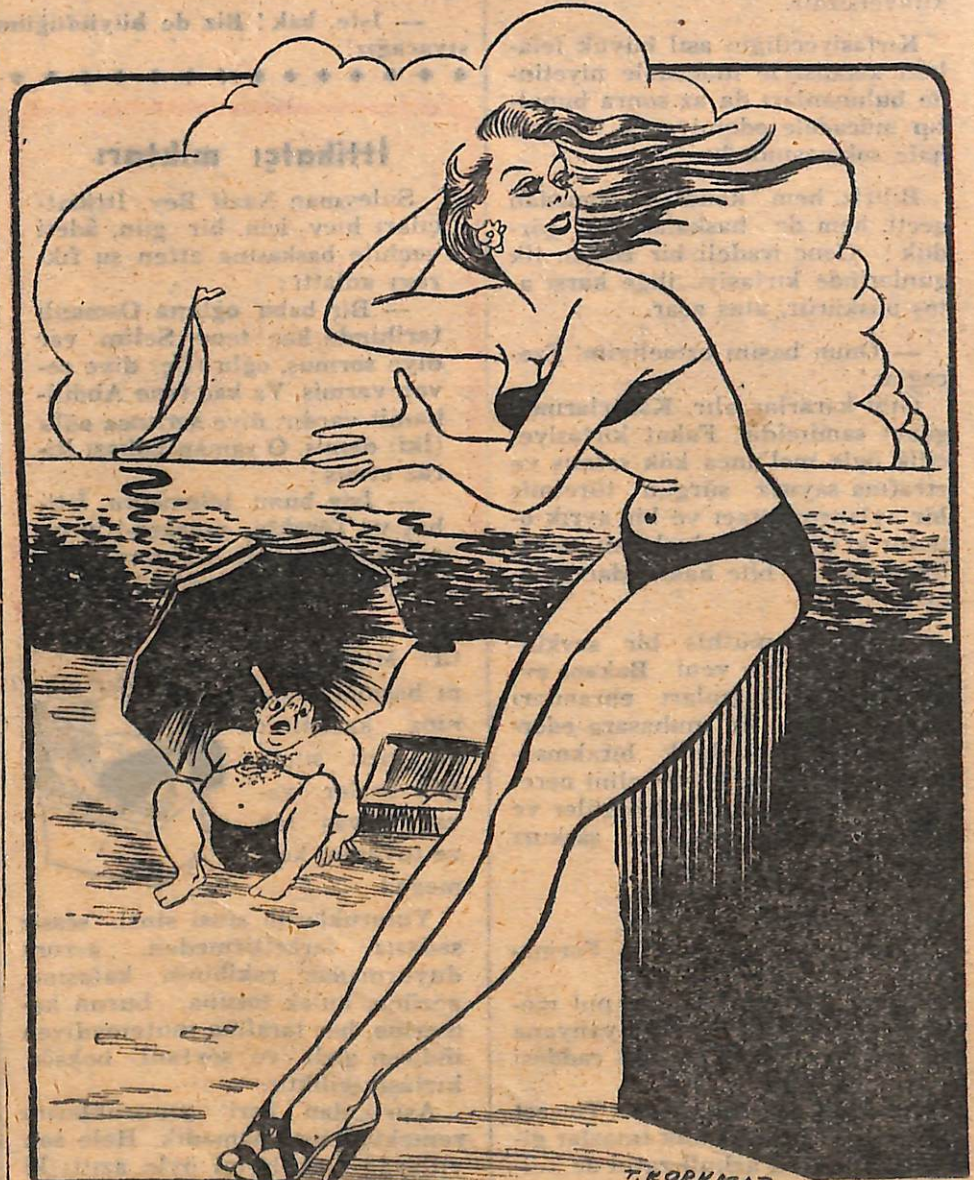
lup yıkacakları bir köşk içindeki avizeleri, mermer sömine vesaireyi de satmak isityorlardı. Gidip görelim, dedik ve gittik. Burası, İcâdiyede, Servet Paşa köşkü denilen yerd. Bir kelime ile küçük bir saray! Bugünkü sahibi Emekli Amiral Vâsıf; köşkü, kıymetine nazaran fırsat denilebilecek bir fiyat satıyordu. Yalnız bu kıymetbilir Amiralin tek şartı, köşkün yıkılmaması idi. Böyle bir şartla satış yapılamıyacağını bilen Şevket, köşkte gördüğü güzelliklerin karşısında, benim de fikrimi sorarak, âni bir karar verdi. Derhal Amiralin evine gittik ve köşk hiç ihtiyacı olmadığı halde, sadece yıkıcı eline düşmemesi için, satın alındı.

TESELLİ

Bir eser, mimari güzellikleri haiz, tarihi hâtıraları olan bir köşk kurtulmuştu. Böyle bir eser yerine bir, iki otomobil almağı tercih eden bugünün yeni zenginleri tarafından aplanılamıyacak bir hareketi; damralarında, memlekette müze kurmak lüzumunu hissetmiş bir insanın kanını taşıyan bir vatanş yapmıştı.

Fikret Âdil

Havalar ve plâjlar

Ressamı : T. KORKMAZ

Kadın — Aman, ne hoş... Güneş açtı. Şemsiyeni kapa artık!

KARGI

— Hangi eserleri okumayı seversiniz beyefendi?
— Yemek listelerini!..

BUGÜNLERDE

OLUP BİTENLER

BUĞDAY-DEĞİRMENÇİ-OFİS

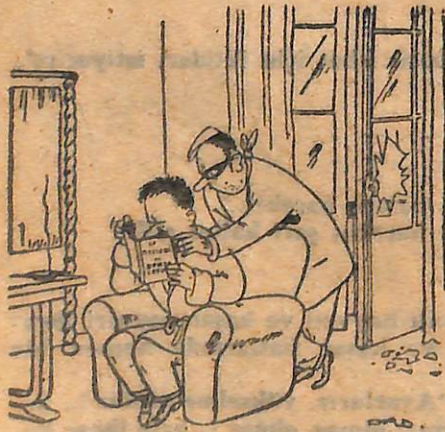
Has ekmek yapılması için lâzım olan beyaz unun temini işi görülmek üzere Belediye İktisad Müdürlüğünde değirmencilerin istirakile bir toplantı yapılmış, kâfi miktarda buğday olmadığı anlaşılmış, yeni mahsulün tamamıyla idrâk edilmesinden sonra has ekmek imaline başlanması kararlaştırılmış.

Acaba Toprak Mahsulleri Ofisi gizlice lâğv mı edildi? Böyle olmasa, İktisat Müdürlüğü değirmencileri değil, Ofisçileri toplar, ellerinde buğday olup olmadığını onlardan sorar, anlardı. Memlekette ne kadar buğday bulunduğunu ancak Toprak Mahsulleri Ofisinin bilmesi lâzım gelmez mi? Hayırdır inşaallah!

BEREKET Kİ

Limanımıza gelen bir İsvec vapurunun süvarisi âni olarak delilik âlâmetleri göstermiş, doktorlar çağırılmış, sonunda Fransız Akliye Hastahanesine kaldırılmış.

Yine zabıta romanları

Ev sahibi — (Hırsız) O adamın yerinde olsan sen de mi böyle yapardın?

“Fransız” karikatürü

Gülhane Parkı Hattı Humayunu

NE GAM KALIRDI

NE KASAVET

BİR DE SİMİT AĞACI OLAYDI

BİZİM SAYILIRDI

S A A D E T...

ORHON M. ARIBURNU

Mütareke senelerinde bir İspanyol harp gemisinin süvarisi aklını, bir kuş gibi kafesiden uçurmuş ve topraklarını İstanbula çevirmiş, şehri bombardıman etmeğe kalkmıştı.

Bereket İsveçli kaptanın süvarilik ettiği tekne harp gemisi değil. Yoksa: «Tarih tekerrürden ibarettir.» diyenlere bir defa daha hak vermek icab ederdi.

BASLARI KEL Mİ?

Yüksek tahsil öğrencilerinin Belediye otobüslerinde 10 kurusluk biletle seyahat etmeleri Şehir Meclisince uygun görülmüş. Yerinde, çok yerinde bir karar. Yalnız bir nokta var: İlk, orta, lise öğrencileri neden bu tenzilâtta istifade etmiyorlar ve neden bu kararın haricinde bırakılmışlar?

Tamam, doğru, eksiksiz bir iş yaparsak carılacağımızdan mı korkuyoruz?!

REKLÂM DA REKLÂM

Tekel İdaresi Londradaki Olimpiyada iştirak edecek dünya sporcularına Türk sigaraları ikram edecekmis.

Bizim bildiğimiz sporev, evvelâ sigara içmez. Bu kabîl reklâma kalkışmak «ata et, ite ot» yedirmek kabîlinden bir şeydir. Rakı, sarah ve votka hediye etmediklerine şükür!

Birkaç zat, gayet pesten ve gayet hayide sözler sarfettiler; hoca efendiler - muhitten hazetmemiş gibi bir tavırla - hâlâ susuyorlardı. Onlar Damat Paşanın Harbi Ummiden evvelki Hürriyet ve İtilâfa - zevcesi sultan hazretlerinin ib.amiyle riyasetten birden bire istifası suretinde - vurduğu darbenin hâlâ tesiri ve emniyetsizliği içinde gibi idiler.

İçimizde yalnız bir coşkun çıktı; onun da yaşı sekseni müteceviz, sesi ve elleri titrek, heyecanı ise gayri kabili intikaldı:

Müşir Nuri Paşa! İşte fırkaya reis onu yaptık. Damat Ferit Paşa bir türlü riyaseti ve azalığı kabul etmiyor:

— "Ben bir nefer olarak çalışırım!"

diyordu. Altalta bir söz geçti: Onun girmemesi bazı makamatta lehimize bitarafane çalışmasını temin edeceğinden fırka için daha faydalı olurmuş... Binaenaleyh isardan vazgeçildi; heyeti idare listesini yaptık ve dağıldık.

Bu içtima, nutuk, fikir ve heyecan itibariyle okadar sönük, silik ve ölgün geçmişti ki bugün - bir çok ehemmiyetsiz işleri, notsuz, bütün tefferruatıyla hatırlıyan - dimağımda başka ufak bir iz bırakmamıştı. "Bu dahi bir şey benzemedi...", diyerek Bebek yolunu tuttum.

Ertesi günü Sabah gazetesi listeyi neşredince baktım ki içtima şanlı, şerefli, ehemmiyetli bir şekil almış! Memleketteki tesiri de büyük olmuştu: Dar bir yolda kırıla, döküle, sarsak sarsak yuvarlanan ikinci Tefrik Paşa kabinesinin önüne bir iri kamyon gibi, birdenbire, Kemali heybetle çıkıvermişti. Bu, bir fırka heyeti idaresi olmaktan ziyade bir kabine listesine benziyordu!

Ogünden ta sadrazam olduğu güne kadar ben bir daha Ferit Paşanın yüzünü göremedim. Yeni esamî arasında Süleyman Bey diye adını işitmediğim biri vardı; meğerse Dahiliye nazır vekili İzzet Beyin biraderi imiş, müteakib bir zabıt...

Hatırımda kaldığına göre Mehmet Ali Kâmil Beyin ismi yanına

da (tüccardan) diye bir kayıt sokulmuştu. Değme tüccar memleketlerinde bile görülmemiş bir asrilikle - bilâhare - işte Ferit Paşa bu taciri Dahiliyeye getirmiş, fakat sırasında anlatacağım vechile - âd'a bir daha hizmet-i devlette istihdam edilmemek şartıyla gibi öteki beş kabinesine de sokmuyarak onu ticaretine, doğrusu, işsizliğine iade etmişti. Müstakbel polis müdürü Nurettin Beyin ismi yanındaki kayıt (İkdam gazetesi sabık idare memuru) suretinde yazılmış olduğundan bu unvan da küçük görülmüş, ertesi günkü nüshada (İdare müdürü yazılacak iken sehven memuru) denildiğinden dolayı tashih mecburiyeti hasıl olmuştu.

Bu liste bana da bir vazife yükletiyordu: (Sulh ve Selâmet) fırkasına gidip itizar beyan etmek. Orada zaten, isimim resmen ilân edilmemişti ve faydalı, devamlı bir aza da değildim.

İki fırka arasında ayrılık, gayrılık bulunmadığından bilbahis - hatırlarımı kıramıyacağım bazı dostların icbarıyla - ötede çalışmağa mecbur kaldığımı anlattım. Hoslarına gitmemekle beraber - yüzüme karşı ne desinler? - muvaffakiyet temenni ettiler. Çoğunun gözünde ben bir gıpta okudum:

(Devamı var)

ZARURÎ BİR CEVAP

Refik Halid Bev.

16 ve 19 Haziran tarihli, 12-13 numaralı iki nüsha Aydede gazetesinde «Minelbab ilelmihrab» tefrikanızda şahsıma tevcih ve hediye etmeği unutmadığınız tezyifkâr satırları, bir dostun haber vermesi üzerine, okudum. Şu cevabımın ilk çıkacak nüshanızın aynı sütununda ve hatasız olarak neşredilmesini kanunî hakkıma binaen taleb ederim.

Altmış yaşın eşğine vardığınız halde, gençliğinizin, incir çekirdeği doldurmaz sebeplerden doğma bayağı hased ve garazkârlıklarından el'an sıyrılmadığınıza acıdım. ve size, hayatın bir cilvesiyle kırk yıl evvel meslek ustalığı etmiş ve hayırhâhane el uzatmış olmamdan

derin elem duydum..

Yazdıklarınız, insafsız bir tahkiye hürsının zehirli havası içinde tezatlar ve mantıksızlıklarla dolu, hakikate muhalif, züvûf isnatlarından ibaret. Mütecanis bir yazı örgüsünü bile becerememişsiniz. kalemizin gevelemiş, vicdanınız kininizle mücadele ederek sizi asılsız yâve gümeleri arasına bazı doğru kırıntıları katmağa zorlamış, ne demek istediği anlaşılmaz karışık ve bulanık bir yazı meydana gelmiş...

«Def'isâil» için bile olsa şahsımdan bahsetmek mecburiyeti bana ezâ verdiğinden cevabımda pek imsâk ettiğimi evvelâ kaydedeyim.

Bir çok şeyler uydurmuşsunuz. Ahmed İhsan Beye damad olduğum için Evkaf kâtipliğini bırakıp muharrirliğe gelmişimim. Evkaf ketebesinden demekle, bazılarının kullandığı mânâda geri fikirliliği ve orta tahsili bile bitirememiş olmaklığı ima etmek gayretiniz bosunadır. Evkafa hic girmedim. Mektep kakaklığını da nereden aramanız lâzım geleceğini ben mi size söyliyeyim? tahsilimi intizamla yaptım, sonra muharrirliğe başladım.

Mesrutivetten iki sene evvelinden itibaren haftalık Servetifünun'a - hattâ en başa konan - yazılar yazdım. 10 Temmuz'dan sonra aziz ve muhterem üstadım merhum Mahmut Sadık Beyin arzusu ile, sabah ve akşam çıkan «Servetifünun»a muvazzaf muharrir ağıldım. Müsarüfîlevhin burada tafsil edilemeyecek derecede memnuniyet ve sevgilerini kazandım. Allaha şükür meslekte muvaffakiyetler gösterdim. İhsan Beyin teveccühleri çok daha sonra oldu...

Servetifünun'un başındaki mevduvetim size «ârızî ve ârizalî» ve faaliyetim «tahammülferâ» görünüyor, ama bu, sözümona esprilerinize râmen, merhum babanız ve aâbeviniz baska türlü düşünmüşlerdi. Hakkı Halid Bevin 1909 başlarında sizi kolunuzdan tutarak bana getiren «Sunhi Bev. bu çocuk okumadı, onu gazeteciliğe başlatmanızı rica etmişim. artık eti sizin kemiği bizim!» deyişinin hâlâ hafızanızda izli olduğuna eminim.

Yevmi Servetifünun'u benim öldürdüğüm de kuru isnattır. Gazetenin beş altı ay çıktıktan sonra kapanması, benim muharrirliğimin haricinde kalan ve sizin bilmediğiniz sebeplerden ileri gelmedir. Ayrıca gazetesini kanatmağa mecbur kalmak heman her muharririn başına gelen, mâ'vubattan olmayan mutad kazalardandır.

Hakkınızda iyi fikirler ve hattâ sevgi beslediğimi dahi, matbaamızda çıkmağa başlayan (Cem) sahibi Cemil Beve sizi genc bir istidad olarak takdim etmekle isbat etmişim. ve eğer unutmadıysanız cıraklıktan (Cem) in muvazzaf muharrirliğine bu ilk girişinizde o zamanki zavıf Türkenize bir hayli yardım evlemişim. Masanın karşısında tâbir ve terkip bulamamaktan kıvrancılarınız şimdi gözümün önüne geliyor...

(Kırının Dedikleri) bana bir araba parası kazandırdığı dahi yakıştırma bir âdi iddiadır.

Ben yıkılan İttihadî Terakkînin boş bıraktığı Vatan sahasında ekalliyetlerin ve Gayri Türk'lerin at oynatmağa kalkışıkları o acı

ilk mütareke kışında diğer bir çok zatlarla birlikte, Türk milletini imhâ arzularına karşı azimle çalışmak üzere Milli Birlik kurmağı hararetle bir emel olarak ele alanlardandım. Sizi de bu Millî vazifeye çağırdım. Siz ortalıkla temas ettikten bir hafta kadar sonra, bana, Hürriyet ve İtilâf Fırkasına girmek istediğinizi söylediniz.

«— Aman, Refik, ne yapıyorsunuz? Bunun sonundan korkarım.» dedim.

«— Ne yapayım, bana Nazırlık veriyorlar!» dediniz.

Ve hakikaten de onların Posta ve Telgraf Nazırı oldunuz.

Böylece bizim yollarımız 1919 dan beri ayrılmış oldu. Siz İstanbulda bildiğiniz gibi çalıştınız. Biz Anadoluya koştuk, tâbiriniz vechile o da bizi kucakladı, ilk Büyüyük Millet Meclisine soktu. Millî hizmette yıllarca, memleket istiklâli için, imanımıza bağlanarak, bir nefer gibi kelle koltukta, ruhan ve beden ten tam ihlâsla çalıştık. Bin şükürler, Allah bizim tarafa muvaffakiyet verdi. Siz de Lübnan eteklerine sığındınız...

Bu karşılıklı çalışma yıllarımız içinde İstanbul'da çıkardığınız Aydede'de vine benim alevhimde ver siz saldırganlardan geri kalmadığınızı isittik. Haydi o zaman tovdunuz, gâfildiniz, amma bugün, ceyrek asır sonra dahi, hâlâ beni, ötekini berikini, «Sarakaya alıp» cürütmek istemek huyundan vakanızı kırtaramamanıza ne diyelim?

Ankara'da (Hâkimiyeti Milliye) başında iken ve elimde diğer vasıtalar varken hic bir vakit dalâletzede Refik Halid aleyhinde bir şey yazmadım, daimâ, müteessir bir ağabey tavrını muhafaza ettim.

Oğul, sana vaktile hocalık ve rehberlik ettikse şimdi bu sebebsiz tezyifler onun mukabelesi midir? yahut bu cirkinlikleri nedamet ve intibah fidesi olarak mı ortaya saçıyorsunuz? yoksa tarihî safhalar bu türlü yazılarla mı tenvir ediliyor.

Aziz ve müstakil Türkiyenin topraklarında. Millî zaferin zekâtı olarak, rahatça yaşamak talîfine kavuşturulan bir adam, bir gün bir kahraman gibi tavrı aldı ve o nimeti etrafı hicvetmekle ödemek istediği zaman bizim de sunu sövlemek elbette sarîh hakkımız olur:

Biraz insaf ve hava!

23.6.1948

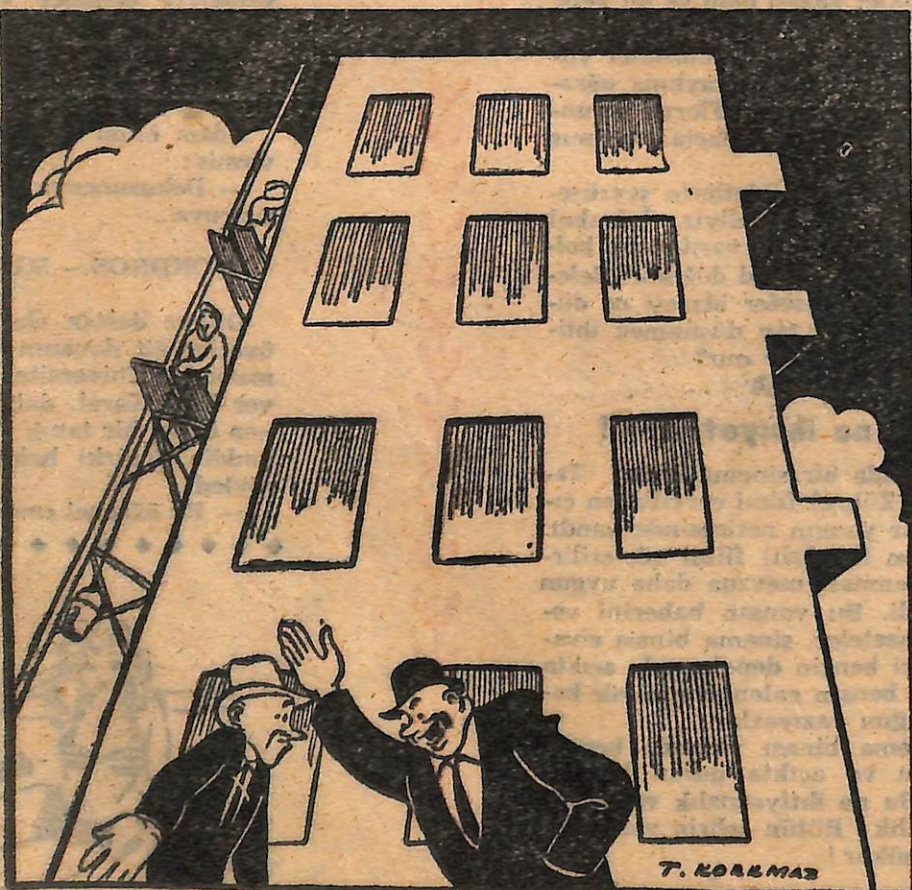
Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi meb'uslarından
İsmail Suphi Soysallıoğlu

AYDEDE:

Bu mektubu, savcılığa gönderir, içindeki bazı cümlelerin kanunî haklara dayanılarak çıkarılması ricasında bulunabiliriz. Buna lüzum görmediğimizin sebebi, bu büyük muharririn belâğ ve veciz yazılarını okumaktan mahrum kalan karilere - aleyhimize de olsa - bir ziyafet-i edebiye vermektir.

Matbuatımızda bu kadar hünerli kalem oynatan çok büyük gazetecinin şanına lâyık bir mevki verilmediğine de müteessifiz.

Baş muharrirsiz gazetelerin çıktığı böyle bir zamanda kendisinin aranılıp lâyık olduğu mevkie geçirilmesini dileyoruz.

— Bütçeden tasarruf için resmî bina inşaatı durdurulacakmış...
— Vah vah, umum müdürler şimdiden sonra nerede yatacaklar acaba?

Sudan imtiyaz

1907 Yıldız Sarayında Ahmed İzzet Paşanın sofrasında öğle yemeği yiyordum. Sofrada Ticaret ve Nafia Nâzırı ve Hicaz simendiferi komisyonu âlisi âzasından Zihni Paşa da vardı. O aralık - bunu söylemeliyim; o gün bugündür bana karşı her zaman hüsnü muamele ve alâka gösteren - dostum dışı Sami Bey de yanıma geldi ve sofraya oturdu. (Haremî Hümayundan geliyormuş, kadınların dişlerini tedavi ediyormuş). Hoş beşten sonra (gülmemenizi rica edeyim. Fakat delâletime emanet olunan bir teklifi arzedeceğim) dedi, söz başladı:

"Bu sabah muayenehaneme Mavromati Bey geldi. Hicaz simendiferine bir varidat bulduğunu ve imtiyazını istediğini söyledi. İstediyi imtiyaz da sudur:

"Seria nehrinin suyundan siselere doldurmak ve bu mukaddes suyu satmak...".

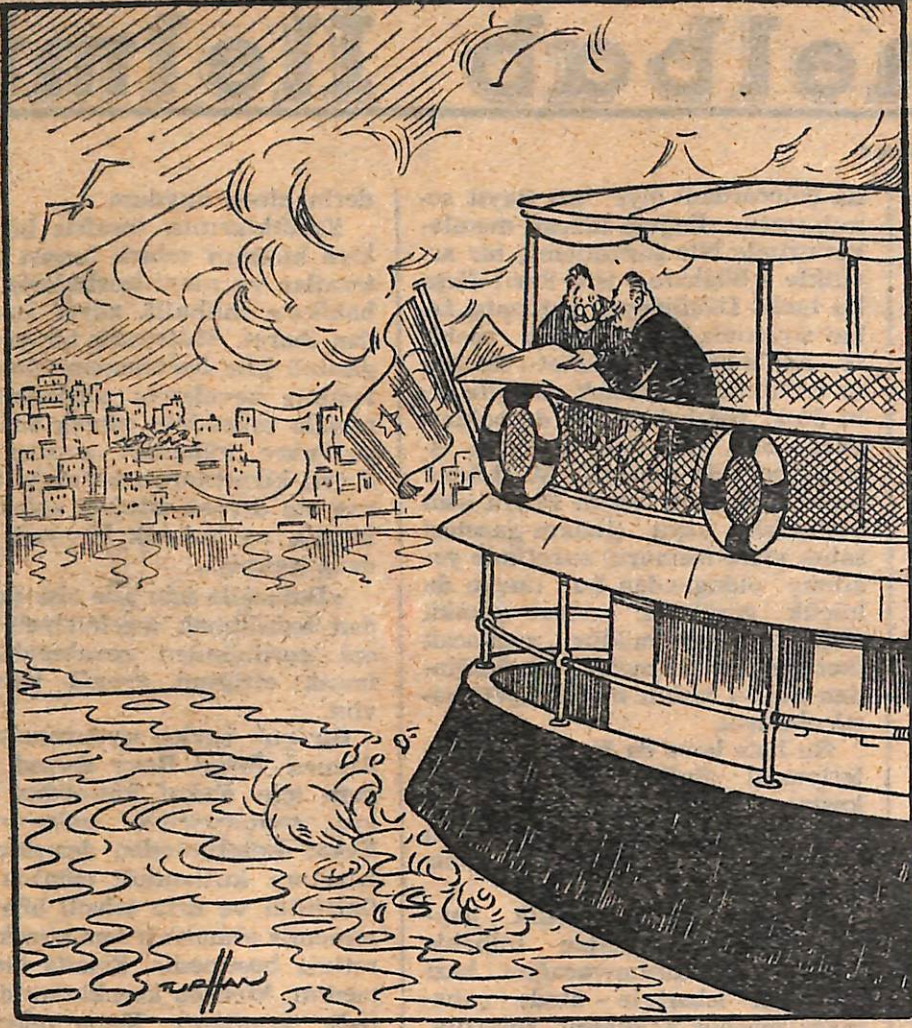
Sofradakiler hep beraber gülmeğe başladılar ve fakat olmuycak bir şey olmadığını da anladılar: hatât hesabını bile yaptılar. O sırada İkinci Sultan Hamid İzzet Paşayı yanına çağırttı: o da "Siz âfiyetle yemeğinizi yiyin, beni beklemeyin" dedi, huzura gitti.

Yarım saat sonra güle güle geldi. Hünkârın neseli bir günü imiş Emirlerini verdikten sonra "odanda ve sofranda kimler vardı?" diye sormuş: İzzet Paşa da su hikâyesini anlatmış. O da gülmeğe başlamamış mı! Ve: "Haydi bir de sudan imtiyazımız bulunsun!" diye bu işe müsaade etmemiş mi! Hepimiz sasırdık kalmıştık. Yalnız zeki Padisah su şartı koymuş: "İmtiyaz tuhaf olur! Yalnız müsaade verelim! Nehrin en temiz bir yerinden ve en temiz siselerle sular alınsın ve mühürlensin ve satılsın."

Bu, böyle olmuştur, ve formaliteyi Hicaz simendiferi komisyonu ikmal etmişti. İş başladı ve hiç de zannolunmadığı halde para getirdi!..

Semih Mümtaz S.

(İktibas hakkı mahfuzdur)

— Mecliste tasarruftan bahsediyorlar, acaba bunu kimler yapacak?
— Hükümet değil ya, tabii her zamanki gibi millet!

Eşreften bir kıta

Haddini bilmiyerek ortalığı ulu orta tenkit eden ve o arada hakkı inkâr ettiğini söylemekten de çekinmeyen kaymakamlardan birinin bir kaç defa dinlediği palavralarına şair Eşref şu kıta ile mukabele etti:

Pek hararetle çıkışma "bizde adam yok!.. diye.

Kahvede boşboğazlarla ederkən hasbıhal;

Hey efendi, bari sen etme zamanı istikâ.

Nerde sen iş bulurdun olmasa Kaht-ül-ricâl!

Ankara mektubu

ESKİ ADAMLAR:

Gecenlerde bir arkadaşın babası ölmüştü. Hacı Bayram camiine, cenazeye gittik. Bu caminin yanında, eski Ogüst mabedi vardır. Mabedin yedi, sekiz metre yüksekliğindeki kapısı caddeye bakar. Orada kaldırımın kenarında, köylü kılıklı iki kişi oturmutsu. Biri ötekine:

— Bak şu kapıya birader, dedi, bak da eski adamlar nasılmış bir düşün.

KİME BIRAKIYORSUN?

Şimdi bizim kabineler numara

ECEL ARABASI

Gecen gün Boğaziçi yolunda bir motosiklet kazası oldu ve bir genç öldü, ikisi ağır yaralandı. Bu kazıncısı? Her hafta motosiklet yüzünden birkaç can kaybına uğruyoruz. Çıkan hafta Florya yolunda yine böyle bir facia olmamış mıydı?

Sepetli motosikletlerin seyrüseferini yasak etmeliyiz. İstanbul şehri o türlü nakil vasıtasının kullanılmasına müsaid değildir. Belediye ve seyrüsefer idaresi ne düşünüyor? Bir şey düşünmek ihtiyacını duymuyor mu?

Bu ne ihtiyatsızlık!

Bursada bir sinema binası (Tahir ile Zühre) filmi çevrilirken çıkan bir yangın neticesinde vandı. (Kerem ile Aslı) filmi gösterilirken yanması mevzuu daha uygun düşerdi. Bu yangın haberini veren gazeteler, sinema binası civarındaki benzin depolarında açıkta duran benzin galonlarının güç kaçırıldığını yazıyorlar.

Sinema binası yanında benzin deposu ve açıkta duran benzinler? Bu ne ihtiyatsızlık ve ne idrâksizlik! Bütün şehrin yanmadığına şükür!

— Gel oğlum, seni son deta olarak bir güzelce yıkayıp paklayayım. Yakında hamamlara el atacaklarmış görüp göreceğin rahmet bu olur!

Harp yıllarında kara boğuşan sulfamitli ilaçlar peşin halk az mı koşturdu? Az mı kârlığa katlandı? Komprinin tanesini üçer liraya çıkaran zalimlere az mı para kazandı? Evini satan olmadıysa da yasını elden çıkaran epeyce...

Sonra bir "Penisilin" de...

getirtti; kendisini ve ailesini nevi sigortaya aldı. Bizler — Ah, diyorduk, ya peninin şifa vereceği bir hastatutulur da bulamaz, penisin evlerinde saklıyanların gönlünde yuvarlanıp giderseki Gidenler elbette olmuDerken piyasa o ilaçla oŞimdi nezleyle karşı burunliklerine ikişer damlacık mak için bile penisilin satılanlar var. Bir hayli evin dolabında kotlet ve kuzu pilavıyla birlikte penisilinleri duruyor.

Çok şükür Allaha! Dok

— 3 milyon ünite per

yapmalı! Der demez en yakın eczkoşuyor, alıyoruz. Hattâ rek ilâcın 24 saatte bir inen yağlıları da çıkmış. Nşırıngalı kutularda satılan cinsi de ibadullah!

Fakat bugün başka bir mahrumiyetini halk pek az zin, elemli surette çekiyoroptomisin)...

Memleketimizin baş de lan korkunç ve ekseriya sız vereme karşı doktorla tavsiye ediyorlar. Şifa ver

ile anılmağa başladı. Birinci san Saka kabinesi, ikinci H Saka kabinesi... Dolasan rivaleler doğru ise, bu kabine, bir det sonra verini üçüncü Hasan ka kabinesine bırakacakmış.

Hani bir hikâve vardır: K nın biri yedi defa evlenmiş, sini de toprağa gömmüş. Sekciye varmış. Bir zaman sonra yataklara düşünce kadın ge adamın basucuna, başlamış amâğa:

— Ah, Bey... Beni kimler rakıp gidiyorsun?

Adam ölüm halinde başını virmiş:

— Dokuzuncuya Hanım, d zuncuya...

MONDROS - MUDANYA

Dillere destan olan üç öğr üyesine ait davanın ikinci du masında, Üniversite Rektörü ver Ziya Karal, daha önce den baska bir tanık (Türkçü haddin Ertürk) hakkında su söyledi:

— Bu öğrenci sınavda, Mor

İsrafla mücadele cemiyeti ile kim mücadele edecek?

“Esquiere” don

— Sus! Hissettirme. Etekleri havalansın!

KULLANAN KİM?

İkisi de bulut gibi sarhoş, içinde bulundukları otomobil rüzgâr gibi gidiyor.

Birincisi, kullananı yolu tarif ediyor:

— Şimdi.. hık.. sağdaki.. hık.. birinci.. yola saparsın.

Öteki cevap veriyor:

— Hık.. nasıl?.. kullanan.. hık.. sen değil misin?

Şikâh Dairelerinde

Günde yüz lira kazanan damat!

Bekleme salonu kalabalıklaşıyor. Yaşlı hanımlar, tazeler, genç kızlar, çocuklar, grup grup geliyorlar. Kıyafetlerine bakılırsa hepsi de kıyı mahalle sakinleri. Salon her grup başbaşa verip sohbet ediyorlar. Birbirlerine yemek tarif edenler, veresiyeci mahalle bakkalını çekiştirenler, pahalılıktan dert yananlar...

Baı rengi baş örtüsüyle yüzünü yaşmaklamış bir hanım teyze kolunu dirseğe kadar sıvayıp karşındakine gösteriyor:

— Şu hale bak, hemşireciğim. Zannedersin ki su çiçeği döktüm. Allah seni inandırıyor, sabahlara kadar uyuyamıyorum. Kaşın bire kaşın. Yatağın içinde desturun, beygirler gibi tepiniyorum.

— Geçmiş olsun, hanımcığım! Bir doktora bakınsana.

— O kâfir oğlu kâfirlere doktor neylesin, a kardeş? Sabahlara kadar didik didik ediyorlar beni.

— Kim didikliyor?

— Kim olacak, gözü kör olası pireler.

— Haa, pire mi? İlâc saksana hanımcığım.

— Onu da yapamıyorum, kardeşçğim. İlâcın kokusuna tahammül edemiyorum. İçime baygınlıklar geliyor. Her ne ise, bu dünyada insanlar için rahatlık yok veselâm.

Kırmızı benekli kolunu bir kaç defa tırmalayıp örtüttükten sonra elini ağzının kenarına siper etti, sesini yavaslatmış:

— Gelinle damat hâlâ gelmediler galiba.

— Vallahi bilemiyorum, hanımcığım. İkisini de tanıyıyorum.

— Yaaa.. Sen de tanıyorsun demek.

— Hayır nereden tanıyacağım? Kız tarafı ile bizim ahpaplardan biri görüşüyormuş. Evvelki gün pazarda rastladım; "Münevver hanımcığım, tanıdıklardan birinin kızı gelin oluyor, illâ sen de gel, nikâhta bulun, diye ısrar etti. Hıyım batsın, ahpap hatırından hiç çıkamam.

— Al benden de okadar, kardeşçğim. Damadın teyzesini bizim eski komşulardan biri çocukluğundan tanıyormuş, ben de onun valvarması üzerine geldim buraya. Ne kızı tanırım, ne oğlani.

rek sol kolunu göğsüne kıvrırdı, yan taraftaki gruba yaklaştı.

— Sizin efendim..

Ve birdenbire iğilerek geriye döndü. Başını sallıya sallıya geline doğru giderken gülümsüyordu.

Eline günde yüz lira geçen Damat Beye dikkat ettim, şaşıtm. Onlarla beraber gelen gruptan yaşlı bir hanıma sokuldum.

— Affedersiniz efendim, Damat Bey ne iş yapıyor?

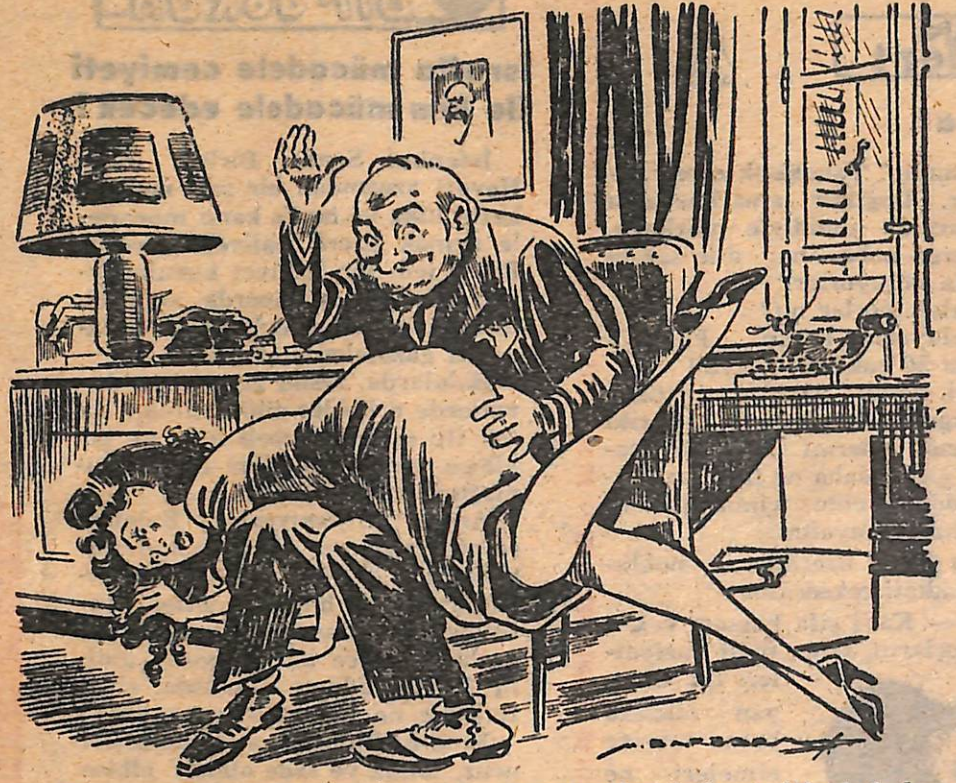
Hanım teyze mütehayyir bakışlarla beni süzdü.

— Tramvaylarda hiç mi rastladın ayol? Biletçi.

Biraz evvel dinlediğim dedikoduların içyüzü anlaşıldı.

Gelin hanım genç, güzelce bir kızcağız. Evlendiler, Allah mes'ut eylesin.

İHTİYARIN HİYLESİ

İdare Şefi — Matmazel, sizi kızım yerine koyduğum için kabahatinizi sicile geçecek ihtar, aleni ihtar, kustelyevm ile değil, böyle cezalandırmağı tercih ettim!

"İtalyan" karikatürü

Ölü ile diri

Otelde müşteri duvarda hareketsiz duran bir tahtakurusunu garsona gösterir, garson:

— Ölüdür, der, merak etmeyiniz.

Ertesi sabah müşteri garsonu çağırır:

— Biliyor musun, senin tahtakurusu...

— Ölmüş değil miydi?

— Evet, ölmüştü... Fakat cenaze merasimi o kadar kalabalık oldu ki!

Hâd çizmek günahdır

Yılbaşında, akrabasından biri yaşlı papanın huzuruna çıkıp iyi bir hediye koparmak ümidiyle: "Allah sana yüz yıllık ömür versin!", diye dua edince papa suratını asmış:

— Oğlum, demiş, Cenabıhakkın kerem ve ihsanına had çizmenin günah olduğunu bilmiyor musun?

Büyük bir dilek

Dördüncü Murad'ın müşahiplerinden biri sakalını yolmağı âdet edinmişti. Padişahın huzurunda bile bu işi yapmaktan kendini alamazdı. İhtarlar tevbihler, tektirler boşa gidince hünkâr, bir gün, son sözü söyledi:

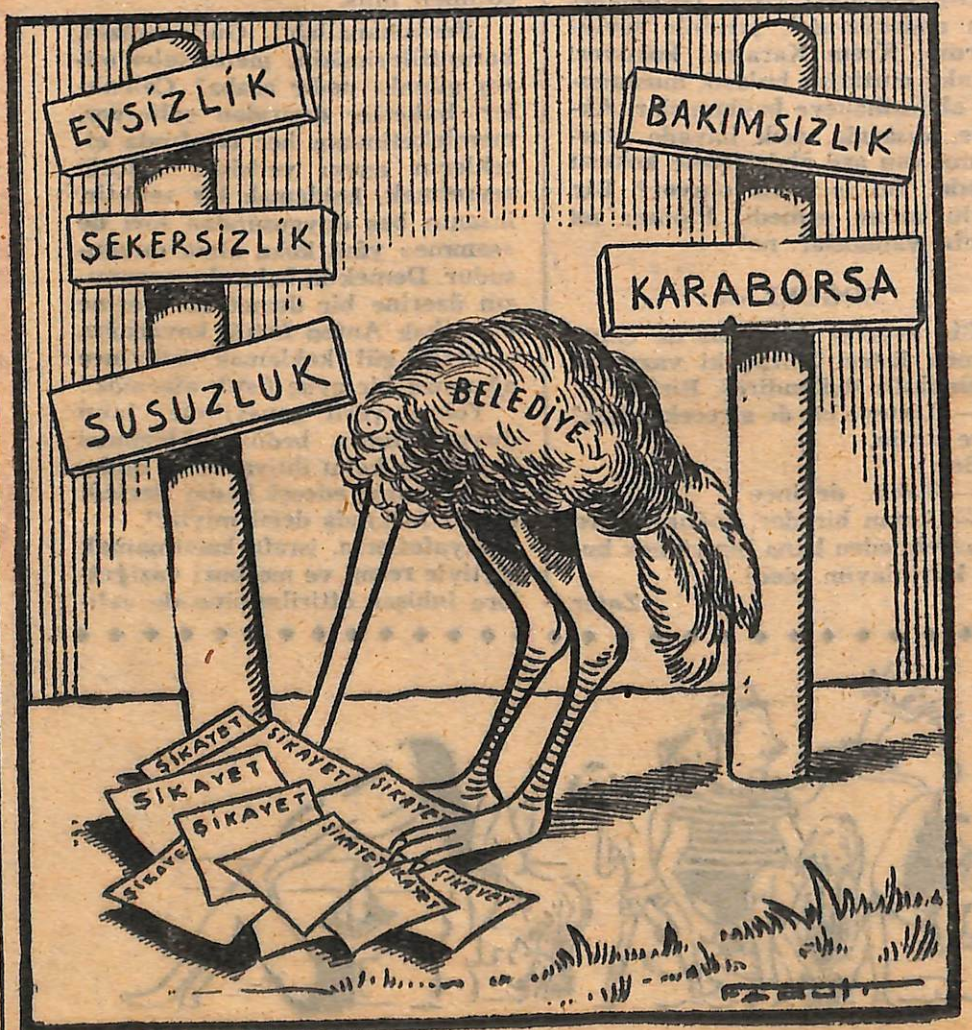
— Eğer bir daha sakalını yolacak olursan, kendini yok bil! Müşahip kendini zorlayarak bu huyundan vazgeçti, sakalı da yolunmaya yolunmaya hayli uzadı.

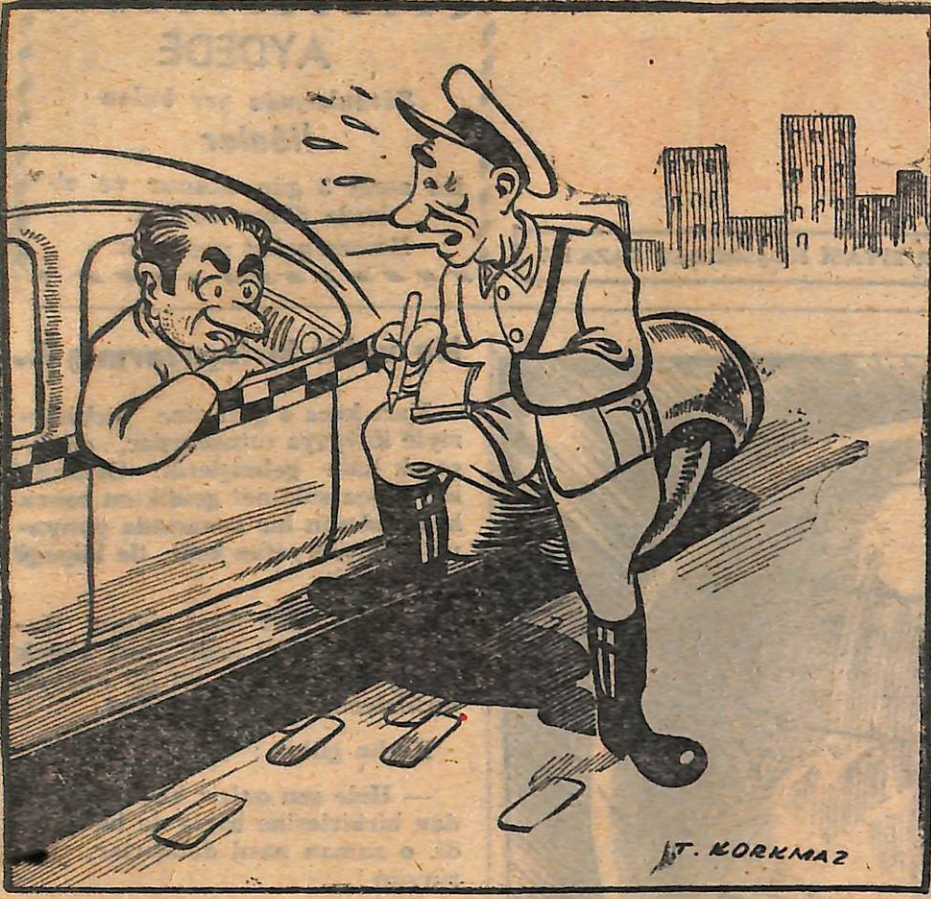
Huzurda iken, bir gün, hoşuna giden bir fıkrayı söylemesi üzerine Sultan Murat:

— Söyle bana, dedi, her ne arzu edersen yerine getireceğim!

Müşahip hemen yalvardı:

— Bana lütfen sakalımı ihsan buyurunuz! Dilediğim gibi tasarruf edeyim!

Şoför — Yahu durduğum yerde neden ceza yazıyorsun? Ne yaptık ki?
Memur — Sen bir şey yapmadın amma, Belediyenin varidatı azaldı!

KISA HİKAYE

Şöför Veli halâ şaşıyor

Bir Ramazan sabahı un fbarikaları sahibi Mesud Bey, erkenden evden çıkmağa hazırlanırken henüz yataкта mahmur mahmur vatan güzel ve genç karısına sordu :
 — Nasıl, dün gece Darülbeyde eğlendin mi?
 — Çok eğlendim, keski sen de gelseydin...

— Biliyorsun ki isim vardı... Bari Remziye Hanımlarla tiyatrodan bulustunuz mu?

— Hayır, valancılar beni aldatılar : bir başıma kaldım. Bereket kapıda Veli bekliyordu!

Hanımefendinin Veli dediği otomobilin şoförü idi : evet, ne zannettiniz, değirmenci Mesud Bey (yani sabıkan inzibat mülâzımı Mesud Efendi bin Tahir, Pristine) bugüne bugün bes yüz bin liralık adamdır : bes sene evvel bes yüz kuruşu yoktu, harb zenginivdi. Lâkin hesabını bilen zenginlerden...

Zevcesiyle bu mükâlemesinden biraz sonra Mesud Bey otomobilde idi, amma övlt bin kâğıd liralık, teneke sesli, yanpuri tekerlekli, gacırtılı otomobil değil ha, pek iyisi... Limon küfü renkte, yaylı, yumusak silteve dayandı, ellerini yastıklara uzattı, fakat birden sa ğeline bir kâğıd parçası ilisti, çekti, baktı, okudu :

«Mademki bu gece tiyatro vesilesiyle evden ve ahmak heriften ayrılabilceksin, tam on birde tekrar seni beklerim... Fakat yanlış olmasın, Havuz sokağına sapacaksın, yanındakine değil... Tam fenerin önündeki ev, dikkat! gözlerini öper, yanaklarını koklarım. Cicim, minnoşum.»

Mesud Bey sapsarı kesildi. Karısı dün gece, filvaki, tiyatro vesilesiyle evden yapayalnız çıkmıştı. Remziye Hanımlarla buluşmadığını sövlemişti, demek ki... Ah alçak kadın ah! Nesi eksikti? Ya şu mel'un Veli? Hanımı bile bile, eliyle demek evden eve taşıyordu. Cebinden inzibat zabıtlığı zamanından kalma sade işlemeli tabancasını çekip şu gözü önünde dikili duran kafaya bir nişan almak arzusuna kapıldı, sonra vazgeçti. Mademki eline geçen su mektubda herifin adresi vardı, evvelâ onu badehu karısını, daha sonra da şoförü, üç mücrimi de

sirasıyla tepelemek daha muvafık olacaktı. Hemen düdüğe bastı, sonra lastik boru ile Veliye şu emri verdi :

— Bana bak, geri dön, Havuz sokağına gideceksin, fenerin önündeki ev... Anladın a, dün gece gittiğiniz yere!
 Velinin yüzünü Mesud Bey bitabi göremedi; fakat biz ki vakayı biliyoruz, söyleyebiliriz : O ablak, kırmızı çehre yemyeşil olmuştu; elleri ise titreyordu; sayed Ramazan sabahı münasebetiyle sokaklar tenha olmasaydı bir kaza vukuu muhakkaktı.

Bes dakika sonra otomoiil durdu.

Mesud Bey baktı, tam fenerin önündeki ev... Hemen atladi, zile bastı ve kapıyı acan Rum hizmetcive :

— Bey burada mı? diye sordu. Oradaydı, fakat henüz uyuyordu; kabil değil uyandıramazdı, öbürü ırsar ediyordu, nihayet eski mülâzımı hiddet bürüdü, karının göğsünden itti, merdivenleri dörder dörder atladi ve rastgele her kapıyı açmağa başladı. Üçüncü odada aradığını bulmuştu : Gürültü ile uyanan bir erkek, yarı çıplak yataktan kendisini atan bir kadını örtmeğe çalışarak :

— Kimsiniz? Ne istiyorsunuz? Bu ne rezalet?

Diye haykırıyordu.

Evsahibi ile Mesud Bey şimdi salonda edibane konuşuyorlardı, zavallı harb zengini süt dökmüş

— Hay Allah lâyiğini versin! Kapıyı açık bırakmışım...
 «Colliers» den

Lisanlar üzerine acıip malûmat

★ İngilizce en çok konuşulan lisanıdır. 220 milyon kişi İngilizce bildiği için bu lisanı anlıyan dünyanın her yerinde meramını ifade imkânını bulur.

★ Alman ve Rus lisanları 90 milyon kişi tarafından konuşulmak suretiyle ikinci gelirler.

★ İspanyolca 55 milyon, Fransızca ile İtalyanca 45 milyon insan bilir.

★ Dünya yüzünde 6.760 lisan mevcutsa da konuşulanı 2.296 dan ibarettir. Öbürleri ya büsbütün ölmüştür yahut unutulmuş gibidir.

★ İngilizcede 455.000 kelime vardır ve bu itibarla en zengin lisanıdır. İkinci derecede zengin lisan Fransızca, sonra sırasıyla 150 bin kelime ile Almanca, 140 bin kelime ile İtalyanca ve Rusça, 120 bin kelime ile de İspanyolca gelir.

★ Fransız dakikada 350 hece sarfedebilir. Japon 110, Alman 250, İngiliz 220 heceden fazlasını sarfedemez. Bazı kabileler dakikada 50 heceyi geçemezler.

Kasap avı

— Anneciğim, niçin aslanlarla kaplanları avlarlar?

— Minimini kuzuları parçadıkları için...

— Öyleyse neden kasapları da avlamıyorlar?

MANİLER

Bir küçücük kuş idim,
 Göğsüne konmuş idim,
 Niçin ürküttün beni
 Ben senin olmuş idim.

A benim bahtıyarım,
 Gönlümde tahtı yârim,
 Yüzünde göz izi var,
 Sana kim baktı yârim!

Dumanlar alçak alçak,
 İniyor denizlere,
 Hem ağlar, hem gülümser
 Öleyim o gözlere.

Geldi bahar çağları,
 Duman aldı dağları,
 Yârsız diken görürüm,
 Mor sümbüllü dağları.

Gök güvercin olayım,
 Gergefine konayım,
 Avcı çeker vurursa,
 Dizlerinde öleyim!

kedi gibi mahcupdu. Zira kabahat ne bu adamda, ne hareminde idi. Şoförde idi. Şoför tiyatrosunun arka kapısında, gece, hanımını beklerken bir kadın ona yaklaşmış. «beni şuraya Havuz sokağına bırak, sana bir lira vereceğim!» demişti. O da dayanamamış, denilen şeyi yapmış, lirayı almıştı. Fakat, aksi tesadüf, maruf bir hafifmeşreb olan o yabancı kadın otomobilde mektubu unutmuştu. Binaenaleyh Mesud Bey vakayı anladıktan sonra büyük bir sevinç içinde artık otomobili dönmüştü. Tam kapıda Veliye birden dedi ki :

— Ülen bir daha arabamla yabancı taşırsan beynini patlatırım! Veli şaşkınlı. Değirmene doğru dümeni çevirirken : «Vay canına, diyordu, bu bizim bey galiba keramet sahibi... Gece kadını götürdüğümü haydi anladı diyelim, fakat eliyle koymuş gibi evi de nasıl buldu be?»

Eski AYDEDE'den

AĞABABA ANLATIYOR

Tesbih, tehlil ve secde

Hoca merhum seyahatte iken bir tekkeye misafir olmuş... Fakat bakmış ki yattığı odanın tavanından, kirişlerinden arasına korkunç çatırdılar işitiliyor, hemen şeyhi bulmuş :

— Efendi, demiş, bu çatı, galiba bakımsızlıktan göçecek...

Şeyh, işi mugalataya vurmuş; demiş ki :

— İştittığınız o sesler tehlil ve tesbih nidalarıdır, sade biz değil, tekkemiz bile böyle tabesabah zikir ile meşgul olur!

Hoca :

— İşte ben de tesbihi, tehlili arttıra arttıra bir gece tekkenizin vecde gelip secdeye kapanıvermesinden korkuyorum ya! demiş.

İnsafli hırsız

Vaktiyle adamın biri hırsızlık etmeğe karar verir ve bir eve girer. Bakar ki karı koca bir yorgan altında yatıyorlar. Maksudı yorganı aşırmağ... Lâkin gördüğü dindarane bir terbiye iktizası gönlü buna razı olmamış, evsahibini uyandırmış :

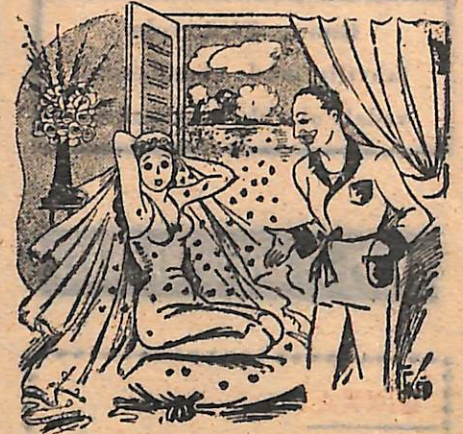
— Efendi, demiş, yorganı çalacağım amma karın bana nâmahremdir; sen onun üstüne bir başka şey ört ki bunu alayım!

Evsahibi, bittabi yaygarayı ko-parmış, hırsız da fertiği çekmiş. Oradan ikinci bir eve girmiş... Mutfağı araştırırken bakmış bir havan, içinde de iri tuz parçaları :

— Bari gelmiş iken hazır şunu döveyim, insafsızlığa lüzum yok; biçarelere yarın ince tuz lâzım olur!

Başlamış takır tukur havan dövmeğe... Derhal içerdekiler uyanmışlar ve bu merhametli, insafli hırsız yakalayıp karakola vermişler.

«İtalyan» karikatürü

— Bu kadar bal arısı nereden çıktı?

— Fakat, sevgilim bal ayında olduğumuzu unutuyor musun?!

Muska

Son zamanlarda Üsküdar (Hüdayi Tekkesi) şeyhi olan zerafetile tanınmış (Ruşen efendi) nin (Ömür Dede) isminde aptalca bir derviş vardı. Derviş, bir gün, şeyhin yanına girdi. Kahve ocağına gelen bir kadının muska istediğini söyledi. Ruşen efendi :

— Ne muskası?

Diye sordu.

Ömür Dede :

— Deli boynuna asacaklar mı? Cevabını verince şeyh efendi :

— Herif! dedi. Ben deliye muska yazsam evvelâ senin boynuna takardım!

AYDEDE

Koleksiyonları için orta sayıların da rahat okunmasını temin edecek bir cild idarehanemizce hazırlanmaktadır.

AYDEDE

CUMARTESİ, ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR SIYASI HOŞSOHBET GAZETE

AYDEDE

Sütunlarında yer bulan
İlanlar

En aşağı 3 gün okunur ve el-
lerde döner dolaşır.
Hemen paket yapılmaz.

Dilenci

Dilencilerden biri bir adam-
dan sadaka ister :

— Allah rizası için beyefendi
25 kuruş ihsan edin.

— Yok.

— 15 kuruş verin.

— Yok.

— 10 kuruş.

— Yok.

— 5 kuruş?

— Yok.

— 1 kuruş?

— Yok dedik a.

— Öyleyse ne duruyorsun gel

beraber dilenelim.

Halkın hali de dilenciye ben-

zedi. Hasan Sakaya yalvarıyo-

ruz :

— Allahşkina Sakamız şu

ekmek ucuzlamıyacak mı?

— Yok.

— Seker?

— Yok.

— Nakliye ücreti?

— Yok.

— Basma?

— Yok.

— Öyleyse ne duruyorsun?

Bunların ucuzlaması için gel be-

raber dua edelim.

(Karadeniz Postası)

Devlet Tahvillerinizi

satın alırken

Yüzde **6** olan gelirini

Yüzde **7** - ye

Yükseltmenin kabil olduğuna
unutmayınız.

Bunun TEK yolu
tahvillerinizi bankamıza
vadeli olarak yatırmaktır.

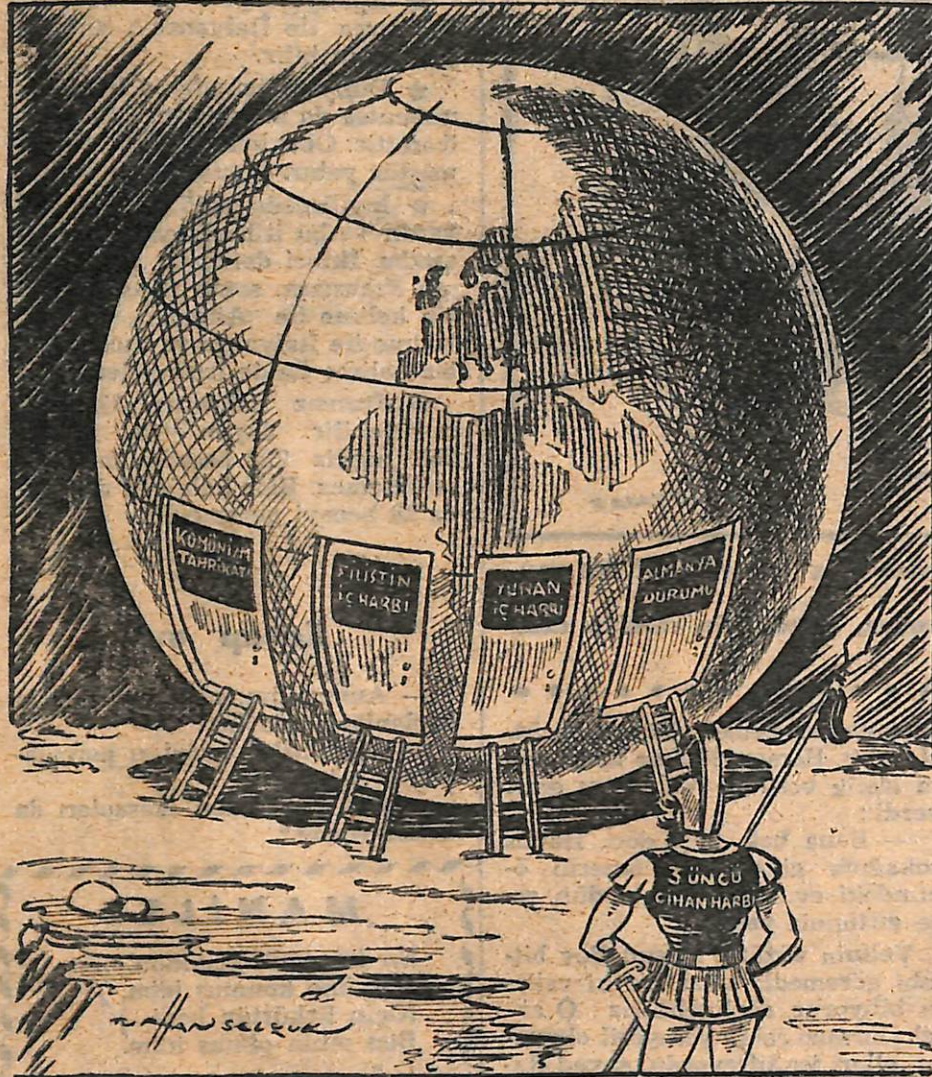
YAPI ve KREDİ BANKASI

DIKKAT

Gazetemize gelen yazı ve
karikatürler, neşredilsin
edilmesin geriye verilmez.

Ekstra ekstra Dersan yağlarına
herkesin ağzının suyu akar.

Uçuncü Cihan Harbi — Acaba hangisinde girsem?!

Çok zaman kalmamış !..

Eski arkadaş olmakla beraber
birbirlerini kıskanan iki hanım bir
gün buluşmuşlardı. Evvelâ tatlı
başlıyan sohbet, sonra sonra iğneli
şekil aldı. Lâf da tam yaş üzerine
gelmişti.

Biri içini çekti :

— Simdi, çok seviyor ama, dedi,
merak ediyorum. Acaba ihtiyarla-
dığım zaman da kocam beni seve-
cek mi?

Öteki güldü :

— Aman kardeş, düşündüğün
şeye bak. Burada ne kadar zaman
kaldı ki vakında öğrenirsin !..

Papazla Haham arasında

Bir katolik papası, beraber se-
yahat ettikleri hahama demiş ki :

— Dün gece rüyamda Yahudi
cennetine uğradım. Halk mahşe-
rullah kaynaşıyordu, her taraf fe-
na kokuyor ve mürdarlıktan geçil-
miyordu. Haham demiş ki :

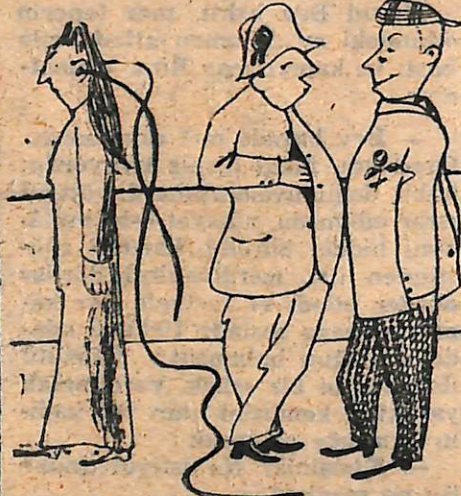
— Ben de rüyamda kendimi hi-
ristiyan cennetinde buldum; etraf
misk gibi kokuyordu, çiçeklerle, a-
ğaçlarla dolu idi, manzara hakika-
ten pek lâtifti. Fakat tek adam
yoktu.

Yeni neşriyat :

FUZULİ DİVANI

Abdülbâki Gölpınarlı'nın büyük
bir salâhiyet ve ihtisasa hazırla-
dığı bu mühim eser (İnkılâb) ki-
tabevi tarafından gayet nefis bir
surette bastırılmış ve cildli olarak
satışa çıkarılmıştır. Gerek üstad
Gölpınarlı'ya ve gerek (İnkılâb)
kitabevini bu himmetlerinden do-
layı takdir ederiz. 432 sayfalık
cildli esere yalnız 6 lira fiyat
konulmuştur.

Deme mecnuna deli...

— Bu kadın hakikaten deli...
Kendini iğne sanıyor, bir kulağın-
dan öbürüne iplik geçirmiş !
«Fransız» karikatürü

Borca sadakat

Hesabını bilir birisi bir arkada-
şıyla beraber, dağa tırmanmışlar-
dı. Karşlarına bir haydut çıktı,
bağırdı :

— Ya paranızı, ya canınızı !

Hesabını bilir zatın arkadaşı, e-
lini cebine soktu, para cüzdanını
hayduda teslim etti.

Öteki de cüzdanını çıkardı, tam
hayduda vereceği sırada :

— Bir dakika..

Dedi ve cüzdanından bir on li-
ralık çekti, arkadaşına uzattı :

— Al kardeşim, dedi. Sana on
lira borcum vardı !.

Ne vakit hırslırlarmış ?..

Karı koca o gün yine birbiri-
leriyle kavgaya tutuşmuşlar, dögü-
secek hale gelmişlerdi. Ortalığa
bir parça sükûnet geldikten sonra
koca odanın bir kenarında yanya-
na büzüşüp yatan kedi ile köpeği
göstererek :

— Şunlardan ibret alalım Ha-
nım, dedi, biri kedi, biri köpek
olduğu halde bak bu iki hayvan
birbirlerine hırslıyorlar mı?

Kadın güldü :

— Hele sen onları kuyrukların-
dan birbirlerine bağla da bak, de-
di, o zaman nasıl dalaşırlar, gö-
rürsün !

İdeal Bir Diş Macunu

ULTRAMIN

Dişleri Çürümekten Korur

**ÇOCUK
ANSİKLOPEDİSİ**

1 BÜYÜK CİLT 1440 SAYFA 1700
RESİM 610 MEVZU 30 CÜZ
İstanbul T.A.N. Matbaası

ESKİ SAYILARIMIZ

Okuyucularımızdan arzu eden-
lere gazetemiz, - zarf içinde gön-
derecekleri pul mukabili - 1-91
numaralarından itibaren eksiksiz
yollarır. Adreslerin tam ve oku-
naklı yazılmasını rica ederiz.

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
"	Memleket dışı	12 "
1 Senelik	Memleket içi	14 "
"	Memleket dışı	21 "

Sahibi: F. KARAY

Yazı işlerini ililen idare eden:
Z. Çalıkoğlu

İdare yeri: Ankara Caddesi 98/2 1. -abul

Dizildiği Yer:

Murat KERMAN Mürettiphanesi

Basıldığı Yer: TAN Matbaası

AYDEDE

Koleksiyonları için orta sayfaların da rahat kınmasını temin edecek bir cild idarehanemizce hazırlanmaktadır.

AYDEDE

CUMARTESİ, ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR SIYASI HOŞSOHBET GAZETE

AYDEDE

Sütunlarında yer bulan
İlanlar

En aşağı 3 gün okunur ve el-
lerde döner dolaşır.
Hemen paket yapılmaz.

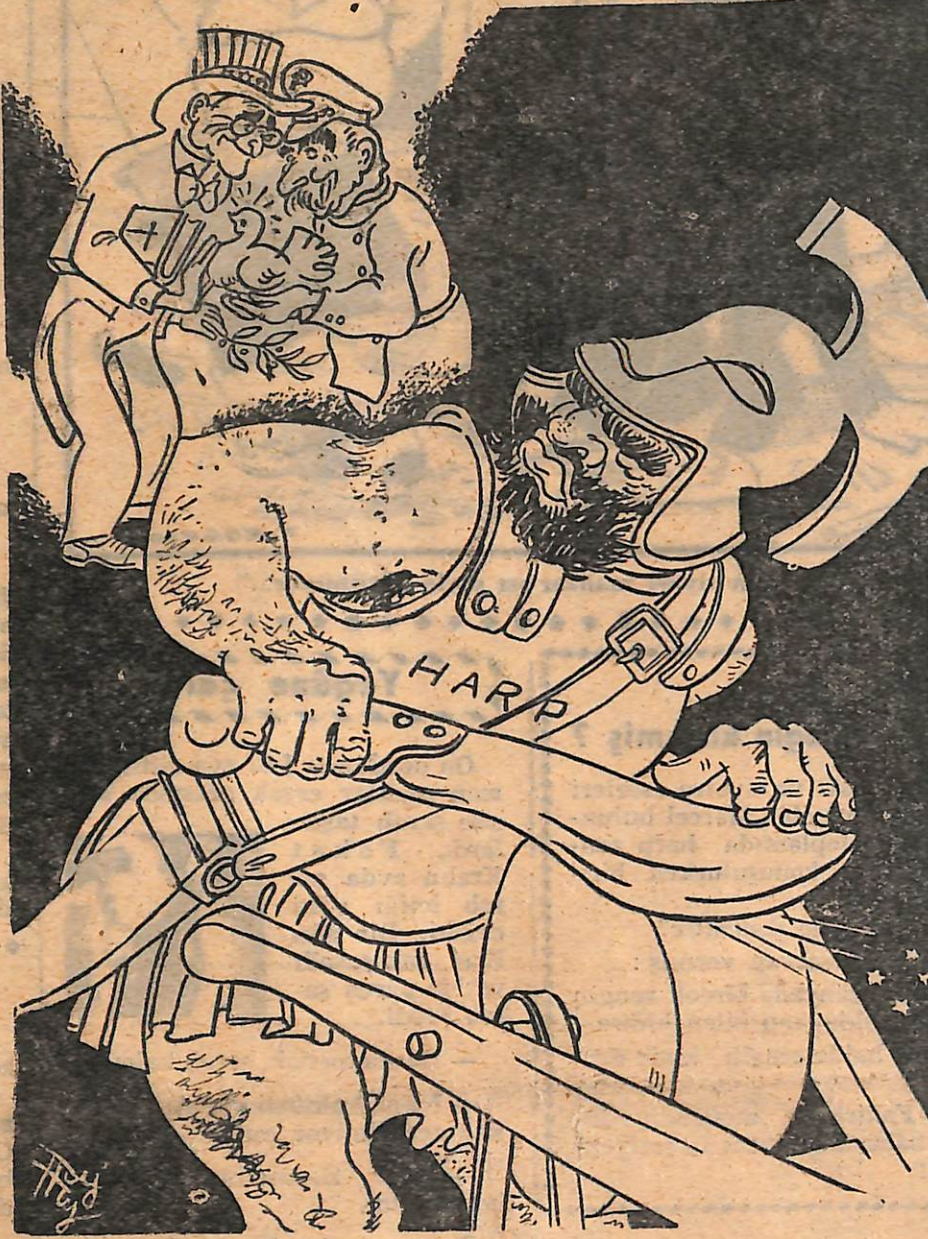
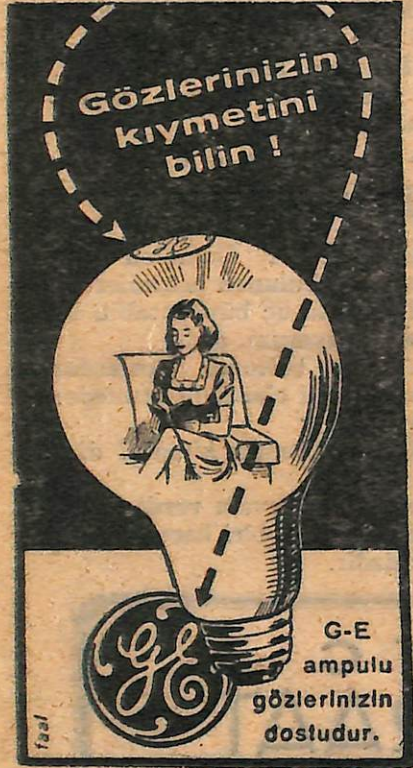
Kahrsak!

Yenice neferi, vaktiyle, bir
musevinin kayışına barut yüklemiş,
sonra kendisi de fiçilerin üzerine
oturmuş, ebuğunu çıkarmış ve lülesine
tütün doldurup kavı da yakmış... Kayı-
keçi pür telâş:
— Aman ağa, demiş, yapma, et-
me!

Yenice aldırmanmış:
— Korkma demiş, mes'ulü be-
nim, hesabını benden sorsunlar!
— Sorsunlar, iyi ama, kahrsak!!

YOKET

Bit, pire, tahtakurusu, sinek
ve benzeri bütün haşaratı öldürür.
Tekel bayilerinde yarım
litrelik şişesi, şişe depositosu
dahil 125 kuruş fiatla satılmak-
tadır.

Küçük güvercine hazırlanan kocaman pala
"Ecnebi karikatürü"

Sahibi: F. KARAY
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Z. Çalıkoğlu
Idare yeri: Ankara Caddesi 98/2 İstanbul
Dizildiği Yer:
Murat KERMAN Mürettiphanesi
Basıldığı Yer: TAN Matbaası

Zeki adam
— Bugün nedir?
— Bilmiyorum, elinizdeki ga-
zeteye bakınız.
— Baksam da faydasız, elimde-
ki gazete dükkü!

Günün birinde geç kalmış olma-
mak için zamanın benliğinizde lu-
sule getirdiği tahribatı tamirde
acele ediniz.

PERTEV

Müstahzaratı
Lâboratuvarı

Size bu malzemeyi takdim eder.

Küçük resim sergisinde

— Nihayet iş buldum, bir İngiliz
müessesesinde çalışıyorum.
— Nasıl olur? Sen bir tek İngi-
lizce kelime bilmezdin.
— O, altı ay evvel öyleydi. Bir
Lingafon aldım, şimdi mükemmel
İngilizce konuşuyorum.

Tecrübe ettiniz mi?

DENTOSİL DİŞ KREMI

Bol köpürür, zevkinizi okşar
sizi ferahlandırır.

TEMMUZ SAYISI ÇIKTI
40 SAYFA 50 KURUŞ

Hanımeli

Türkiyenin en büyük, en zengin, çok renkli

KADIN GAZETESİ

- 1 — Sizin en iyi en sadık, vefalı arkadaşınızdır.
 - 2 — Sizi düşünür, sizi sever ve sizin için çalışır.
 - 3 — Elinize ve evinize çok yakışır. Sizi dinlendirir.
- Okuyunuz ve tavsiye ediniz. Pafta ilâvestiyle

İstanbul TAN Matbaası

Hayatınızda bir apartman dairesine sahip
olmayı düşünüyorsanız ;

B u g ü n

Saat 13 e kadar bankamızda

250 Liralık bir hesabınız açılmış olmalıdır.

29. Ekim. 1948 günü bu hesap, size bir apartman
daresinin mülkiyetini kazandırabilir.

TÜRKİYE GARANTİ BANKASI A.Ö.